

ала в простотията си не проумели чудото. Заровили моряка близо до тялото на преподобната. През нощта един от копачите сънувал чуден сън. Видял някаква светла царица, седнала на сияен трон, обкръжена от личезарни войни. Един от ангелите уловил за ръка копача, който от преголям страх се хвърлил ничком на земята, и му казал: "Георге, защото така пренебрегнахте тялото на преподобната Параскева? Веднага го извадете и положете в скъп ковчег, защото Царят пожела нейната хубост и поиска да я прослави тука на земята". Тогава светлата царица му казала: Скоро вземете моите мощи, защото не мога повече да търпя тежката смрад на онзи труп". На следната сутрин и една благочестива жена, на име Евтимия разказала, че сънувала същото нещо. И веднага всички лйде се затичали към онова място, извадили мощите на преподобната, сложили ги в скъп ковчег и с кадила и благовония ги занесли в църква, където почнали да вършат дивни знамения и чудеса. Всички недъгави и бесновати в околността на църквата почнали да се стичат край раклата и да получават изчеление... А ето, и тук започна да се проявява в подобни знамения...

Ирина въздъхна, почна неволно да къса с пръсти един едър трандафил. Тръгна обратно към пътеката, която водеше от Малката порта към палата.

— Аз съм ѝ дала оброк... Ако изпълни молбата ми, ще ѝ построя дванадесет църкви със сребърни диреци и елмазени первази...

Изпълнене с горещо любопитство, князът неволно улови ръката ѝ:

— За какво си се помолила, Ирино... Какво е било желанието ти?

Момичето се изчерви като огнено цвете, което аленееше край бялото ѝ лице. Дигна към него големите си премрежени очи, след това внезапно ги сведе. Дръпна ръката си.

— Не мога да го кажа. Ала кълна се в чудесата на света Петка — ще се изпълни. Защото имам един абраксас.

— От къде си получила този талисман?

— Даде ми го дойката ми в Епир, като бях малка още. Купила го от